

جافوله بر چینهی دیوار دیوار

نووسینی :

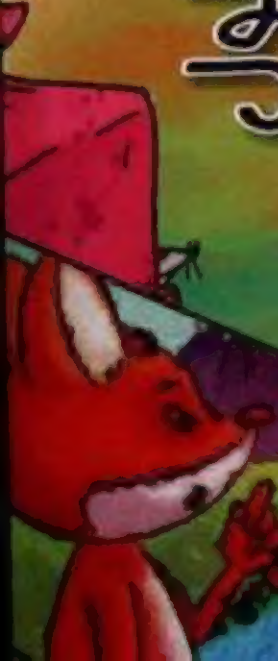
ساساکی یامادا

نویژناروو سانیلی

وه رگبتر له زمانه ژاپونیه وه :

یسا بیئورانی

مکتبی آفرین الثقافي
www.iqra.ahlamontada.com

ههکاره :
موجمهده بهژا مورانی

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

به ناو خوا

بابوله برینجی خول خول

نووسینی :

ساساکی یامادا

نوبوروو سانپیی

وه رگیر له زمانی ژاپونیه وه :

بینا بیورانی

انتشارات دانشگاه کردستان

پیدا چوونه وه :

عه دنان به رزنجی

نیگار :

موحه ممه د ره زا مورادی

قیمت : ۲۰۰۰ تومان

مرکز پخش : سنندج ، چهار راه شهدا

پاساژ عزتی ، کتاب کانی

تلفن : ۸۷۱ ۲۲۲ ۵۲۵۹ (+۹۸)

سرشناسنامه :
عنوان و نام پدیدآور : بابوله برینجی خول خول / کوکردنه وه وه رگیر له بینا بیورانی ، تصویرگر : محمد رضا مرادی.
مشخصات نشر : سنندج : دانشگاه کردستان ، ۱۳۸۸.
مشخصات ظاهری : ۳۶ ص : مصور (رنکی) ۱۷ ۱۹ ۲۴ س م.
شابک : 978-964-2797-18-9
وضعیت فهرست نویسی : فیبا
یادداشت : کردی
یادداشت : گروه سنی : ب ، ج .
موضوع : داستان های تخیلی
رده بندی دیویی : ۱۳۰ ۱۳۸۸ ۱۳۸۶ ب
شماره کتابشناسی ملی : ۱۹۱۳۲۷۲

انتشارات علمی کالج
سنندج ج پاسداران مجتمع
تجاری کردستان طبقه همکف واحد ۱۶ و ۱۶
تلفن : ۰۹۸۸-۲۲۲۵۲۵۹

له رۆژگاری قه دیم باپیره و دایه پیره یه ک پیکه وه ده ژیان. باپیره هه موو رۆژیک
 ته چوو بو سه ره زرا و هه تا ئیواره ئیشی ده کرد. کاتی که برسی ده بوو، له سیبه ریک
 داده نیشت و تۆپه له برینجه کانی ده خوارد که دایه پیره هه موو رۆژی بوی درووست
 ده کرد. رۆژی له رۆژان لای نیوه رۆ وتی: «ئای که چه نده برسیمه! با دانیشم با
 بۆله برینجه کانی خیزانم بخوم که زور خوشن...» به ئیشتیا خه ریکی خواردن بوو له ناکاو
 تۆپه له برینجیک له ده ستی هه لخلیسکا و تلاوتل له ده ستی ده رچوو. باپیره
 به هه له داوه به شوین تۆپه له برینجه که دا غاری ده کرد: «راوه سته، راوه سته! بۆ کوئی
 ده روی؟» به لام تۆپه له برینجه که هه ر تل ده بووه، هه تا که وته ناو کونیک. باپیره ش
 که یشته لای کونه که، که گویی هه لخت، گویی له ده نگه گورانی بوو که له ناو کونه که وه
 ده هات: «ئوموسوبی کورورین، ئوموسوبی کورورین... (خول خول برینج به تۆپه ل، بابۆله
 برینج به کومه ل...)»

باپیره وتی: «ئی! چه ند سه یره!! با تۆپه له برینجیکی دیکه بخه مه ناو ته م کونه! ته مجا
 تۆپه له برینجیکی دیکه ی خسته ناو کونه که و دووباره گویی هه لخت ... هه میسان
 ده نگه گورانی هات: «ئوموسوبی کورورین، ئوموسوبی کورورین... (خول خول برینج به
 تۆپه ل، بابۆله برینج به کومه ل...)»

باپیره وتی: «ئی! بلیی ته م ده نگه ی چی بیت؟!»

باپيرە رۆيشتە وە بۇ مالە وە و بە سە رھاتە كە ي بۇ دايە پيرە گيڭراوہ .

ئە مجا داواي لى كىرد كە بىرىك بابۇلە بىرىنجى دىكە ي بۇ ساز بىكات.

دايە پيرە پرسى: «دە چىتە وە بۇ سە ر مە زرا؟»

باپيرە ولاى داوہ: «نا! دە رۇم گويى لە گۇرانى بگرم!»

دايە پيرە وتى: «كە وابى بابۇلە بىرىنجى زۇرت بۇ درووست دە كە م.» ئە مجا دە ستى كىرد بە درووست كىردنى بابۇلە بىرىنج.

...

باپيرە وتى: «دە ستى خۇش بى ئافرە ت، ئە وامن رۆيشتە.»

دايە پيرە ش بە رىي كىرد: «خوات لە گە ل بە سە لامە ت.»

باپيرە ھە مىسان چووبۇسە ر كۈنە كە و تۈپە لە بىرىنجىكى خستە ناو كۈنە كە ... دىسان

دە نگە كە ھاتە وە: " ئۇموسوبى كۆرۈرىن، ئۇموسوبى كۆرۈرىن ... (خول خول بىرىنج بە

تۈپە ل، بابۇلە بىرىنج بە كۈمە ل ...) "

جا پە يتا پە يتا تۈپە لە بىرىنجى ئە خستە ناو كۈنە كە و خۇيشى دە ستى كىرد بە سە ما و

ھە لپە رىن كە لە ناكاو قاچى ھە لخلىسكا و كە وتە ناو كۈنە كە! ھاوارى كىرد: «فرىام كە ون!

فرىام كە ون!!...»

بە لام ھە ر ئە و دە نگە ئە ھات: " ئۇموسوبى كۆرۈرىن، ئۇموسوبى كۆرۈرىن ... (خول خول

بىرىنج بە تۈپە ل، بابۇلە بىرىنج بە كۈمە ل ...) "

باپیره وتی: «خوایه ئیره کوئییه؟! له ناکاو چاوی به جه ماوه ریکی زۆر مشکی چکۆله
که وت که تیکرا وتیان: «سه لام! باپیره. فه رموو دانیشه تا بجه سییته وه.»
باپیره زانی که که وتوو ته ناو کونه مشکان! به سه ر سورمانه وه وتی: «سه لام
مشکه کان!»

جه ماعه تی مشکه کان وتیان: «چوونکه تو تۆپه له برینجت بو ده خستین، ئیمه یش
نان برینجیت بو درووست ده که ین.»

باپیره وتی: «من نان برینجیم زۆر پیخۆشه، سپاس.»

مشکه کان زۆریان نان برینجی درووست کرد. باپیره تیر و پر نان برینجی خوارد و
له گه ل مشکه کان زۆر هه لپه ری. ته مجا بیرى که وته وه که دایه پیره له ماله وه
چاوه روانیه تی. هه ستا و ویستی له مشکه کان مالاوایی بکات. مشکه کان وتیان: «باپیره
ئیمه کاتیکی خوشمان له گه ل تو به سه ر برد. زۆر سپاسی تۆیش ته که ین که ته و
هه موو برینجه ت بو هیناین، ته مجا دوو مجریان پی نیشان دا که یه کیان گه وره و یه کیان
چکۆله بوو!»

وتیان: «دە توانی یە کێک لە مەجریانە هەلبژێری و بە دیاری بیبەیتە وە بۆ مال!»
باپیرە دلی نە هات کە مەجرە گە وەرە کە هەل بگرێ. لە دلی خۆیدا وتی: هەرحی تیا بێ،
بۆ مشکە کان زیاتر پێویستە نە بۆ من. جابۆیە مەجرە چکۆلە کە ی هەلبژارد و مالاوایی
کرد و بەرە و مال گەرایە وە.

کە گە یشتە ماله وە، دایە پیرە خێرا پرسیری کرد: «ئەمە چیه لە باوەشت گرتوو؟»
باپیرە حیکایەتی کونە مشکانی بۆ ژنە کە ی گێراوە و دوو بە دوو مەجرە کە یان کردە وە،
سەریان سورما!

وایان دەزانی کە خە و دەبینن، چوونکە مەجرە کە پەر بوو لە زێڕ وشتی بە نرخ!!
لە و کاتە دا ژنی دراوسێکە یان کە ئاگای لە مەروداوە بوو، بە هەلە داوە رویشت بۆلای
مێردە کە ی و حیکایەتە کە ی بۆ گێرایە وە ئەمجاوتی: «منیش تۆپە لە برینجەت بۆ درووست
ئەکەم و تۆ بیبە بۆ کونە مشکان!»
مێردە کە ی وتی: «دە ی باشە زوو کە.»

جا پیاووە کە بابۆلە برینجەکانی هەلگرت و رویشت بۆ مەزرا و زۆر گەرا تا کونە مشکانی
دۆزیە وە. دەستی کرد بە خستنی بابۆلە برینج بۆ ناوکونە کە.
ئەمجا گویێ هەلخست، گویێ لە دەنگی گۆرانی بوو: «ئۆموسوبی کۆرۆرین، ئۆموسوبی
کۆرۆرین... (خول خول برینج بە تۆپەل، بابۆلە برینج بە کۆمەل...)»
وتی: «وادیارە ئێرە یە.»

ئەمجا بە پەلە خوی خستە ناوکونە کە.

که گه یشته خواره وه مشکه کان وتیان: «سه لام باپیره! ده ستت خوش بی بو ته و با بوله
برینجه خوشانه، به لام بوچی وا به په له ی؟ وه ره با کاتیکی خوش پیکه وه به سه ر به رین
و ئیمه یش نان برینجیت بو درووست بکه ین.»

باپیره ی دووهه م به درو وتی: «نا نا ته من نان برینجیم پی خوش نیسه!! هه ر
دیاریه که م بده نی، زور به په له م.»

مشکه کان وتیان: «به سه ر چاو. هه ر ئیستا دیارییه که ت بو دینین.»
مشکه کان به هه له داوه دوومجری گه وره و چکوله یان له به ر پیسی باپیره ی
دووهه م دانا.

باپیره ی دووهه م وتی: «ته من گه وره که یش و چکوله که یشم ده وی!»
ته مجا ده نگه پشیله ی له خو ی ده رهینا تا مشکه کان بترسینی!

«میاو! میاو! ته من پشیله یه کی دیزم... میاو! میاو!»

مشکه کانیش له ترسان هه ریه ک به لایینکدا هه لاتن!

که مشکه کان هه لاتن، روونا کایی له کوونه که براو چاو چاو نه ته بینن!

باپیره وتی: «خودایه ئیزه کویییه؟ من له کوییم؟»

به لام ته نیا گویی له ده نگه مشکه کان بوو که ده یانوت:

«چوونکه ئیمه ت ترساند، ولات تاوا تاریک بووه!»

باپیره ی دووهه م دیسان وتی: «خودایه ئیره کوییه ؟ من له کوییم؟»
 نه مجا هه ر چوئیک بوو مجری گه وره و چکوله ی دوزیه وه، هه لیگرتن و به شوین
 درگای کوونه که دا ده گه را. به لام له و تاریکایه دا پرووی له هه ر کوییه ک ده کرد،
 پرووناکایی نه ده دی!! هه رچه نده یش له مشکه کان پاراوه که درگای ده ره وه ی
 پی نیشان بده ن، مشکه کان هیچ ولامیکیان پی نه داوه!!
 جا باپیره ی دووهه م هه تا هه تا هه رخه ریکی هه لکه ندنی عه رز بوو تا بتوانی خوئی
 ده رباز بکات!

ئېشى داركونكەرە

نوسىنى :

تامائى ھاياشى بارا

وہ رگېزانی :

بىنا يئورانی

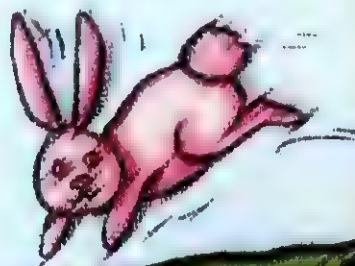

دارکونکه ره درگای دووکانی کرده وه. دووکانی که تایبه ت به خوئی
بوو.

دارکونکه ره له نیو ته واوی داره کانی دارستاندا، داریکی هه ره چاکی
هه لبارد و تابلویه کی بو دووکانه که ی دروست کرد و لیی نووسی:
(دووکانی ده نگ و ئاهه نگ،

دارکونکه ره توژی بوئی روانی و بیرى کرده وه که نه و نووسراوه
ته واو نیه؛

جا بویه به خه تیکی ورد ته م دیره ی پی زیاد کرد: «وه رن گوئی له
ئاهه نگى دلنشین و زیندوو بگرن. پینج خوله ک، ته نیا به سه د لیره!»

که رویشکیک به دوو گویچکه ی قیت و جووانی ، له ریڼوه هات و وتی:
«ته نیا سه د لیږه ابلئی چوڼ ده نگیک بی؟»
ته مجا پروانیه پیږسته که وده نگیک که له قه راغی پیږسته که دا لیی
نوسرابوو، ده نگی بوونا *
هه لیبژارد و داوای ته و ده نگی ی کرد.
دارکونکه ره وتی: «به سه ر چاواده ی با بروین».

* بوونا، دارنکه له دار به پروو ده چیت و به ټینگلیسی پنی ده لین Beech

ټه مځا دوو به دوو به ره و دارستانی (بوونا، رېڼکه وتن. دارکونکه ره
له سه ر داری (بوونا، وه هاواری کرد: (که رویشک! ټه وه ده ست
پي ټه که م، حازری ؟،

که رویشک له ژيړ داره که وه سه ری راوه شاند که به لي حازرم.
دارکونکه ره به ته واوی هيژ و تواناوه به ده نووکه تيژ و دريژه که ی
له جه سته ی داره که ی دا:

کوووووووووون...

ټه م ده نگ و هه رایه ته واوی دارستانه که ی له به رگرت.
تا ټه وکاته ی که ده نگه که دوايي هات، که رویشک و دارکونکه ره
راوه ستا بوون و گوښيان ټه گرت.

هه ردووکيان ټه وه نده ده نگه که یان پي خوش بوو که زياتره
پينج خوله ک گوښيان لي گرت.

***

له دارستانی (بوونا، باران ده باری.
دارکونکه ره چاوی له ناسمان بريبوو. بیری له پيرستي تازه
ده کرد که له ناکاو ده نگیگ وتی: (سه لام دارکونکه ره ی به ريژا
ټه وه چی ټه که ی له و سه ره وه ؟،

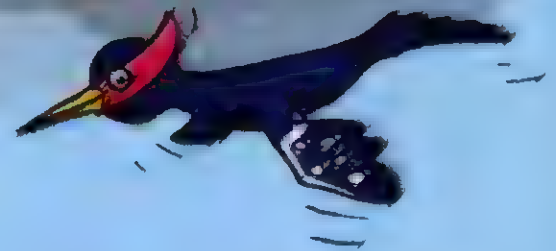

دارکونکهره روانی بوخواره وه ، چاوی به بنه ماله ی مشک که وت
که له ژیر باراندا هه ریه که و گه لایه کی نیلوفه ریان دابوو
به سه ریاندا و پروویان کردبووه ته و تا قسه ی له گه ل بکه ن. جابویه
ده موچاویان ته پر بیوو.

دارکونکهره سه رو پوپنه ته ره که ی راهه شاند و ولامی داوه:
«پیژستی تازه ی دووکانه که م ساز ده کرد.»

مشکه کانیش وتیان: «ئێ! به راسته؟»
دارکونکه ره وتی: «به لێ، هه ر ته مرۆ سازم کردوووه.»
مشکه کان وتیان: «ئێ!»
دارکونکه ره وتی: «به لام چونکه دلنیا نیم ته م پێرسته
بو به یانیش به که لک بیت، نازانم بینووسم یا نه ینووسم؟»
مشکه کان وتیان: «ئێ! که واته پێرستیکی تایبه تیه.»
دارکونکه ره وتی: «به لێ. ده نگیکی ته واو تایبه تیه.»

مشكه كان وتيان: دكه وايي ئيمه كاتيكي باش گه يشتين!
 ئم دهنگه تايپه تەش ھەر بە سەد ليرە؟
 داركونكەرە وتى: «نا، ئەمرو خوراپيە؟»
 مشكه كان وتيان: «دەي زور باشە! ماوہ ييگە يىستومانە
 دووكانى دەنگە كان، كراوہ تەوہ.
 ئىستەش ھە موومان ھاتووین بو يىستنى ئم دەنگە
 دلشېنانە!»
 دايكى مشكه كان وتى: «ئەمرو ھەر لە بە يانى زووہ وە
 باران دەبارى، نە متوانى جلە كان بشوم، ھە وشە و بانىشم بو
 خاوين نە كرا.

جابۆيە يېتاقەت بووين و ھاتين بۇ ئېرە!
 بە چكە مشكەكان تېكرا وتيان: «گژ و گيا ھەموو تەر
 بوون، جابۆيە نەمانتوانى ئۆسومۇ* يان تۆپ تۆپىن بکەين!
 بە لام ھە لە زون (شە يتانوگە) پەكى ناکە وئ!
 بە چكە مشكەكان تېكرا وتيان: «داركونكەرە گيان!
 يېزە ھمەت دەنگىكى خوشمان بۇ بگرە!
 داركونكەرە بالى لېدا و چوو بۇلاى مشكەكان و ولامى
 داوھ: «بەسەر چاوا!
 بە چكە مشكەكان كەوتنە ھەرا و ھووريا.

Osumo ئۆسومۇ بە زۇرانى زاپونى دەلېن.

دایک و باوکیشیان هر ده یانوت: د به سه . پیده نگ بن! باگوی له ده نگی تاییه تی نیمرو بگرین،
 هر دوودانه به چکه مشکه که پیده نگ، به چاوه گه شه کانیاں ماتل بوون.
 دایک و باوکیاں پرویاں کرده دارکونکه ره و وتیان: د نیمه ناماده یین!
 دارکونکه ره وتی: زور چاکه! جا چاوتان ببه ستن و گوی رادیژن!
 مشکه کان وایان کرد و گوپیان راداشت:

شابا، شابا، شابا...

پاچی، پاچی، پاچی...

پی چی، پی چی، پی چی...

پاری، پاری، پاری...

دوا، دوا، دوا...

زاوا، زاوا، زاوا...

دهنگی گورانی و باران تیگه ل بیوون .
باران له گه لای داری بوونا، و له عهرز و
له چه تری نیلوفه ری ده درا. له دووره وه له نیو
دارستانی ش هه ر دهنگی باران ته هات.

به راسی ده نگی باران چن خوشه ا
راست ده گهی منیش ده سیم
بالا که چن الشینه
تا جسی به ده نگی باران ده راسی

ورده ورده باران خوشی کرده وه ده نگی
تایبه تی نه و روزه ش دواپی هات
مشکه کانیش ده م به یکه نین هیواش هیواش
چاویان کرده وه

سده تلی زهررد

نووسینی :

مییاکو موریاما

وه رگیزانی :

بینا یئورانی

دوشه ممه

به چکه ریویک له قه راغی پردیک سه تلینکی زه ردی دوزیه وه ، وتی : « نه مه هی کییه ؟ ،

به چکه ریوی بۆ ناو سه تله که ی روانی ، ته نیا چه ند دلۆپ ئاوی تیا بوو .

دانیشت ، ده موچاوی خوئی له سه تله که نزیک کرده وه ، ده موچاوی خوئی تیا بینی . نه مجا زمانی

ده رهینا و پیکه نی . هه ستا و سه تله که ی به دهسته وه گرت . ده تگوت بۆ نه و درووست کراوه !

سه تله که ی له بهر ده موچاوی راگرت و بۆ ده ورو به ره که ی ده پروانی . ده یگوت شایه ت

ناوی خاوه نه که ی لی نووسرابی ! به لام ناوی لی نه نووسرابوو !

وتی : « تازه یه ! بلیی هی که سینک بیت ؟ ،

به چکه ریوی له پیشدا ئاواتی بوو سه تلینکی به م جوړه ی هه بی ، سه تلئ که سوور نه بی ، شینیش

نه بی ، زه ردی زه ردی !

سه تله که ی له سه رجیی خوئی دانا و به هه له داوه چوو بۆ لای که رویشک و به هه ناسه برکئ

وتی : « قه راغی پرده که سه تلینکی زه ردی لییه ، تازه یه و زۆر جوانه ، به لام نازانم هی کییه ؟ ،

که رویشکه که سه تله سووره که ی خو هه لگرت و له گه ل ریوی وه پری که وت . له لای

چه مه که چاویان به به چکه ورچ که وت که سه تلینکی شین و که ل و په لی ماسی گرتنی پی بوو .

به چکه ریوی به به چکه ورچی گوت : « قه راغ پرده که سه تلینکی زه ردی لییه ، تازه یه و زۆر

جوانه ، به لام نازانم هی کییه ؟ ، . نه مجا به په له به ره و پرده که هه لات ، که رویشکه که

ورچه که ش به شوینیدا هه لاتن . . .

سه تله زه رده که هه ر له وی بوو ! که رویشک ده ورو به ری خوئی تاقی کرده وه و وتی : « ئیره

چه نده گولی لییه !

ورچه که بو ناو سه تله که ی روانی و له به چکه ریوی پرسى: «تو نه م ئاوه ت تى کردووه؟»
به چکه ریوی وتى: «نا من تیم نه کردووه، کاتى که دوزیمه وه، نه م ئاوه ی تیدا بوو.»
به چکه ورچ وتى: «بلیى کى تى کردبى؟» به چکه ریوی و به چکه که رویشکیش تیکرا
وتیان: «بلیى کى تى کردبى؟ جا نه مجا سى به سى تمیشای ناو سه تله که یان کردو بیریان لى»
نه کرده وه!

که رویشک وتى: «سه تللى راکوون که ره شه؟»
ریوی وتى: «سه تللى به رازیش که سه وزه!»
ورچ پرسى: «سه تللى مه یموون چ ره نگه؟»
ریویش به مه لوولیه وه ولامى داوه؟ «مه یموونیش وه کوو من سه تللى نییه!»
ورچ به ریوی وتى: «ئاده ی نه م سه تله زه رده به ده سته وه بگره!»
ریوی به ده سته راست سه تله که ی هه لگرت و به نازیکه وه وتى: «ئاوا باشه؟ جوانم؟»
ورچ به پیکه نینه وه وتى: «بو تو زور جوانه، هه ر ده لیى بو تو درووست کراوه،»
ریوی سه تله که ی له لای قاچی خو ی دانا و وتى: «بریا وابى!»
ورچ وتى: «ده ی باشه، لیسه دایده نیین، نه گه ر هیچکه س لیى نه پرسى، ده بیته سه تللى
به چکه ریوی.»

که رویشکیش وتى: «وايه! نه گه ر هه ر هیچکه س لیى نه پرسى، یانى نایانه وه ی، که واته
ده بیته سه تللى تو.»

ریوی پرسى: «جا باشه تا که ی دای بنیین؟»

که رویشک وتى: «به یانى، دووبه یانى، سى به یانى، یان تا چوار به یانى دای ده نیین.»
ورچ وتى: «نا، چوار به یانى زووه!! من ده لیم زیاتر راوه ستین.»

ریوی پرسی: «یانی تا که ی؟»
ورج ولامی داوه: «ئه مرۆ دوشه ممه یه، تا دووشه ممه ی داها توو!»
ریوی پرسی: «یانی یه ک حه فته؟»
که رویشک وتی: «به لئی یه ک حه فته!»

پسێ شه ممه
به یانی زوو، تاریک و پروون به چکه ریوی چوو بو قه راخ چۆم، له سه ر گزوگیا دانیشته و له
سه تله که ی روانی!... لای نیوه رو. ئه ژنوی له باوه ش گرتبوو، هه ر بو سه تله که
ئه ی روانی... ئیواره سه تله که ی گرتبوو به ده سته وه، ئه هات و ئه چوو... ئه مجا به ئاوی
چۆمه که سه تله که ی شوشته وه...

چوارشه ممه

که رویشک و ورج بو یینینی سه تله که چوون... ورج وتی: «هیشتا لیڤه یه،»
که رویشک جوابی داوه: «ئه ری! هیشتا هه ر لیڤه یه!»

ریوی وتی: «ئه گه ر تا دووشه ممه هه ر لیڤه یینیی، زۆر باشه!!» ئه مجا سه تله که ی
به ده سته وه گرت و له قه راخ چۆمه که دانیشته و وه ک بلیی خه ریکی ماسی گرتیه،
ئه م جا هه ر وا که چاوه کانی ئه دره وشایه وه، سه تله که ی ده هینا و ده یبرد...

پنج شاه ممه

سه تلی زهرد ده رله سه رچینی خوی مایوو

به چکه ریوی سه تله که ی پرله ناو کرد و هیدی هیدی له و نریکانه وه خه ریکی ناوه دیری داریک بوو. پیی وایوو که خه ریکه دارسیوه که ی مالی خویان ناوئه دات ... له خه یالی خویدا نه و سیوه سوورانه ی که له سه ر عه رز که وتیوو، کوی ته کردن و نه یخسته ناوسه تله که و نه یبرد بو ورج و که رویشک ... جاپیکه نینی به خوی ده هات! ...

هه یینی

سه رله به یانی باران ده باری به چکه ریوی چه تری به ده سته وه گرت و چوو بو لای سه تله که ... سه تله که هه ر له وی بوو ... کاتی له ژیر لیژمه ی بارانه وه ، چاوی به سه تله که که وت فرمیسکی له چاو هاته خوار ...

ئیواره ی هه یینی

باران له سه ر خوده باری به چکه ریوی بو تمیشا کردنی سه تله که دیسانا وه چوو ... دی که ... هه رله جیگای خویه تی ...

له دلی خویدا وتی ... دووشه ممه سه تلی زهرد ده بیتسه سه تلی من ، نه مجا سه تله که ی سه ره و خوار کرده وه و به چیلکه یه کی پیدا ده یمالی و گورانی ده خویدا ...

شاه ممه

سه تله که له ژیر ناسمانی شین دا ته دره وشایه وه ریوی سه تله که ی سه ره و خوار کردو نه و توزه ناوه ی که تیدا بوو رزاندی نه مجا به چیلکه یه کی له بن سه تله که ناوی خوی نووسی: کیسونی

یه ک شه ممه

سه تله که هه ر له سه ر جیی خویدا مابوو.

ورچ و که رویشکیش بو تمیشا کردنی سه تله که هاتن... ورچ وتی: «په رۆش مه به! به یانی ته م سه تله ده بیته سه تلی تو.» به چکه که رویشک وتی: «ته نیا یه ک شه وی تر راوه سته!»

...ریوی پیش خه وتن، بو تمیشا کردنی سه تله که هاته وه. مانگه شه ویکی جوان بوو! .

سه تله که هه رله وی بوو... با لییده دا و ده نگي لیده هات. به چکه ریوی له دلیا وتی: «ته گه ر با بییات چ بکه م!» ریوی سه تله که ی پر له ئاو کردو دیسان له جیگای خوی دایناوه.

مانگه شه و که وتبووه ناو سه تله که. مانگه شه وی زه رد که هه ر وه کوو سه تله که زه رد بوو، له سه ر ئاوه که ده له رزا، ده تگوت پیده که نی.

ریوی ده ستي خسته ناو ئاوه که و له گه ل مانگ مالئاوایی کرد و به ره و ماله وه گه رایه وه... نیوه شه و ریوی به خه به رهات... نه رمه باییکی ده هات... به په له هه ستا.

چوو تمیشای سه تله که بکات... سه تله که له ژیر مانگه شه وی ته لاییدا، ته دره و شایه وه که له ناکاو باییکی توند هه لیکرد و سه تله که ی له گه ل خوی برد. به چکه ریوی ده ستي دریژ کرده وه تا بیگری، به لام سه تله که هه ر چکوله ترو چکوله تر ده بوو... به چکه ریوی هاواری ده کرد: «راوه سته !!! راوه سته... !!!» که له ناکاو چاوی کرده وه و زانی که خه وی بینیه... تا به یانی دوباره خه و ته وه.

هه رچونئ بوو، دووشه ممه هات... به یانی زوو ریوی بو بینینی سه تلّه که هه لات...
 به لام سه تلّه که له وی نه بوو! ورچیش هات، وتی: «چه ند حه یف بوو!!»، که رویشک وتی: ئیمرو
 به ختمان له گه ل نه بوو! تو بلئی چی لی هاتبی؟
 ورچ و که رویشک پیکه وه وتیان: «په نگه که سیک هاتبی و هه لیگرتبی!!»،
 ریوی له دلی خویدا وتی: «چ فه رقیک ده کات که چی به سه ر هاتووه؟... یه ک حه فته یش
 زور نه بوو!!»،
 ریوی وای ده زانی که سه تلّی زه رد هه ر له گه لیّه تی و سه تلّی زه رد هه ر هی خویه تی و
 هی که سیتر نییه!
 به چکه ریوی ته نیا وتی: «قه ی ناکه!»،
 نه مجا سه ری حه وا دا و تمیشای ئاسمانی شینی کرد...
 ئاسمانی شین هه ر دریژه ی بوو!!

به هوێ نه وه که باوکم له زانستگاکانی ژاپۆن ده بخویند، چوار سال
له وی ژيانمان به سه ر برد. پۆلی یه که م و دووه م و سیه م
سه ره تاییم له قوتابخانه ی ژاپۆنیه کان خویند، زمانی ژاپۆنی فیر بووم.
کاتیک که گه راینه وه بۆ ولاتی خویمان، دایکم هه ولێ دا که که لکی
زیاتر له م زمانه وه ریکرم و که لکم بۆ منداڵانی ولاته که یشم بیت.
جا بویه هانی دام که سێ کورته داستانی ژاپۆنی به کوردی وه رگیرم
که تا ئاخیر پله ی کار و باری بلاوکردنه وه ی داستانه کان جیی
نه هیشتم.

سپاس بۆ دایک و باوکی نازیزم که نه م هه له یان بۆ جیه جی
کردم، سپاس بۆ مامۆستا عه دنان به رزنجی که هه وه ل مامۆستای
زمانی کوردیم بوو و زه همه تیکی زۆری له گه ل من و داستانه کانم
کیشاوه، هه روه ها سپاس بۆ زانستگای کوردوستانی ئێران.

بینا بیورانی- دوانزه ساله - سنه

انتشارات دانشگاه کردستان

ISBN 978-964-2797-18-9

9 789642 797189